

**UCHWAŁA NR XXI/135/20
RADY GMINY ŁUBNICE**

z dnia 30 grudnia 2020 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi Prokuratora Rejonowego w Staszowie z dnia 12 listopada 2020 r. na uchwałę nr XV/45/07 Rady Gminy Łubnice z dnia 29 grudnia 2007 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Łubnice

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.) Rada Gminy Łubnice uchwała, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę Prokuratora Rejonowego w Staszowie z dnia 12 listopada 2020 roku, sygn. akt PR Pa 394.2019 na uchwałę Rady Gminy Łubnice nr XV/45/07 z dnia 29 grudnia 2007 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Łubnice.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Gminy Łubnice do przekazania skargi, o której mowa w § 1 wraz z odpowiedzią na skargę i wnioskiem o jej oddalenie Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Kielcach.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Łubnice.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Marian Komasara

UZASADNIENIE

Skarga Prokuratora Rejonowego w Staszowie na uchwałę Rady Gminy Łubnice nr XV/45/07 z dnia 29 grudnia 2007 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Łubnice w zakresie § 3 ust. 2 i 3 Regulaminu nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b o utrzymaniu czystości i porządku w gminach upoważnia radę gminy do określenia w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy szczegółowych wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących m.in. uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Nie ulega wątpliwości, że chodniki stanowią infrastrukturę służącą do użytku publicznego. Nie ulega wątpliwości również, że nadrzędnym celem wprowadzenia wskazanej wyżej regulacji jest przede wszystkim bezpieczeństwo osób korzystających z miejsc publicznych i taką właśnie motywacją kierował się ustawodawca wprowadzając do porządku prawnego powołany wyżej przepis prawa. Ustawodawca nie wskazał w jaki sposób dana rada gminy ma określić szczegółowe wymagania w zakresie wyżej wskazanym, wobec czego wydaje się być uzasadniony pogląd, że mają to być takie wymagania aby, po pierwsze były one wystarczające i niezbędne, a nie nadmierne dla osiągnięcia celu, jakim jest bezpieczeństwo osób korzystających z chodników przeznaczonych do użytku publicznego, a po drugie, aby realnie ten cel pozwalały osiągnąć.

Należy w tym miejscu podkreślić gwarancje samodzielności jednostki samorządu terytorialnego wynikające z przepisów art. 6 i 7 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 163 i art. 165 Konstytucji RP oraz wyrażone w art. 3 ust. 1 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego prawo i zdolność społeczności lokalnych do kierowania i zarządzania powierzona im częścią spraw publicznych samodzielnie i na własną odpowiedzialność. Z gwarancji tych, będących wyrazem podejścia decentralizacyjnego w modelu sprawowania władzy publicznej, wyprowadzać należy normy kolizyjne służące rozstrzygnięciu wątpliwości i sporów dotyczących praw podmiotowych i kompetencji (w tym prawodawczych) organów samorządu terytorialnego. Te właśnie normy w przypadku konstruowania przez ustawodawcę delegacji do stanowienia aktów prawa miejscowego przemawiają, w razie uzasadnionych wątpliwości, na korzyść uprawnień samorządowych. Z tych względów za nieprawidłowe i nieznajdujące uzasadnienia systemowego i aksjologicznego należy uznać stanowisko wymagające odnalezienia (zrekonstruowania) szczegółowego przepisu kompetencyjnego, tak jakby przepis zawierający ogólniej sformułowaną delegację nie był wystarczającą podstawą kompetencyjną do działania prawodawczego organu samorządu terytorialnego. Takie wadliwe rozumienie przepisów delegujących nie tylko prowadzi do szkodliwego mnożenia przepisów szczegółowych, dostosowywanych do konkretnych sytuacji i przypadków, ale również ogranicza samodzielność samorządu w realizowaniu powierzonych z mocy konstytucji zadań publicznych (tak M. Kulesza, O tym, ile jest decentralizacji w centralizacji, a także o osobliwych nawykach uczonych administratywistów, Samorząd Terytorialny nr 12/2009, s. 15-17).

W świetle powyższego nie wydaje się zasadna skarga prokuratora w tym względzie, iż Rada Gminy Łubnice nie posiadała upoważnienia ustawowego do zadecydowania o niezwłocznym uprzątnięciu śniegu, lodu, błota oraz innych zanieczyszczeń. Skoro

ustawodawca powierzył ogólnie organom samorządu terytorialnego prawo do ustalenia wymagań w zakresie usuwania tychże zanieczyszczeń z określonych miejsc, nie określając granic tych wymagań, to mając na względzie cel nadrzędny jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa przechodniom, określenie terminu usunięcia zalegających na chodnikach śniegu, lodu i błota, a więc takich substancji, które powodują ogólnie pojętą śliskość, jak najbardziej mieści się w ogólnym zakresie pojęcia *określenia szczegółowych wymagań*. Trudno zakładać, aby jakkolwiek sens miało określanie tych wymagań bez wskazania, kiedy mają one być realizowane. Taki przypadek oznaczałby, że zobowiązany tak naprawdę, zawsze mógłby powoływać się na argumentację, że jeszcze ma czas na usunięcie śliskości, podczas gdy w tak zwanym międzyczasie, pomiędzy powstaniem śliskości, a jej bliżej nieokreślonym usunięciem, (śnieg bądź lód wszakże może sam stopnieć) przechodnie byłiby narażeni co najmniej na utratę zdrowia. Podobnie odnieść się należy do określonego w zaskarżonej uchwale obowiązku usuwania sopli i nawisów śniegu z dachu stwarzającego zagrożenie dla przechodniów. Zapis ten koresponduje z obowiązkiem wyrażonym w ust. 2 zaskarżonego przepisu. Dotyczy on wyłącznie tych sopli i nawisów śniegu, które znajdują się bezpośrednio nad chodnikami, a których oberwanie się stanowi realne zagrożenie dla zdrowia a nawet życia ludzi.

W tym stanie rzeczy skarga nie jest uzasadniona i winna podlegać oddaleniu.

Jedynie na marginesie wskazuje się, że zaskarżony przepis utracił moc w 2013 r.

Przewodniczący Rady Gminy

Marian Komasara

Imienne głosowanie uchwały Nr XXI/135/20 w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi Prokuratora Rejonowego w Staszowie z dnia 12 listopada 2020 r. na uchwałę nr XV/45/07 Rady Gminy Łubnice z dnia 29 grudnia 2007 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Łubnice

Lp.	Nazwisko i imię	Za	Przeciw	Wstrzymał się od głosu
1	Adaś Henryka	X	—	—
2	Bąk Ewa	X	—	—
3	Bolon Maria	X	—	—
4	Golba Marian	X	—	—
5	Gromny Marian	X	—	—
6	Komasara Marian	X	—	—
7	Kowalska Aneta	X	—	—
8	Kozioł Eugeniusz	X	—	—
9	Krzyszowski Paweł	X	—	—
10	Sekuła Stanisław	X	—	—
11	Soja Danuta	X	—	—
12	Stefaniak Robert	X	—	—
13	Szałach Michał	X	—	—
14	Szymański Grzegorz	X	—	—
15	Wróbel Justyna	X	—	—